

กลไกมาตรฐานสำหรับการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว
เพื่อการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้
**Advance Management Standard Mechanism of Meizhou Art Museums
for Learning City**

จาง ไท่หลุน และ พิชัย สดภิบาล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Zhang Hailun and Pichai Sodbhiban

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

*****

บทคัดย่อ

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเหมยโจวเป็นสถานที่พบปะของชาวฮากกาทั่วโลก ดังนั้น พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งนี้จึงเต็มไปด้วยชนบทธรรมเนียมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวฮากกา เหมยโจวตั้งอยู่ในพื้นที่ภูเขา มีภูมิประเทศที่ห่างไกล ซึ่งช่วยป้องกันการรุกรานจากต่างชาติ แต่ก็ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาทางธุรกิจและการเรียนรู้ของคนในพื้นที่เหมยโจว บทความนี้ได้ทำการศึกษาพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ประจำภูมิภาคของเมืองเหมยโจว มณฑลกว่างตุง โดยใช้แบบแผนการ การออกแบบการวิจัยแบบใหม่ และดำเนินการวิจัยโดยใช้หลักการและทฤษฎีและวิธีการที่เกี่ยวข้องของวิทยาศาสตร์พิพิธภัณฑ์ เพื่อศึกษากลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว ปรับกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ในภูมิภาคให้เหมาะสม บูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับยุคสมัย ใช้ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ และส่งเสริมการปฏิรูปนิทรรศการและกิจกรรมการศึกษาที่มีอยู่ ขณะเดียวกันก็ปรับปรุงประสบการณ์ของผู้เยี่ยมชม พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพให้กับฟังก์ชันการทำงานต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภูมิภาคเหมยโจวด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการชั้นสูง; กลไกมาตรฐาน; พิพิธภัณฑ์ศิลปะ; วัฒนธรรมฮากกา; เหมยโจว

* วันที่รับบทความ : 7 มกราคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 26 มกราคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 28 มกราคม 2567

Received: January 7, 2024; Revised: January 26, 2024; Accepted: January 28, 2024

Abstracts

As a gathering place for Hakka people worldwide, the art museums in Meizhou are mostly filled with the unique customs of the Hakka people. Meizhou is located in mountainous areas. The remote terrain helps to resist foreign invasion, but it affects the process of business and learning for people in Meizhou area. This article will be rooted in the regional culture of Meizhou, Guangdong. Using the principles and relevant theories and methods of museum science, innovative design and research will be conducted on the management mechanism of art museums in Meizhou, optimizing the management mechanism of museums in the region, integrating local cultural heritage into the application of disciplines, and promoting the reform of existing exhibition and educational activities. While improving the experience of visitors, it will ensure that the functionality of art museums is maximized, Realize the scientific, healthy, and sustainable development of art museums in Meizhou region.

Keyword: Advanced Management; Standard Mechanism; Art Museum; Hakka culture; Meizhou

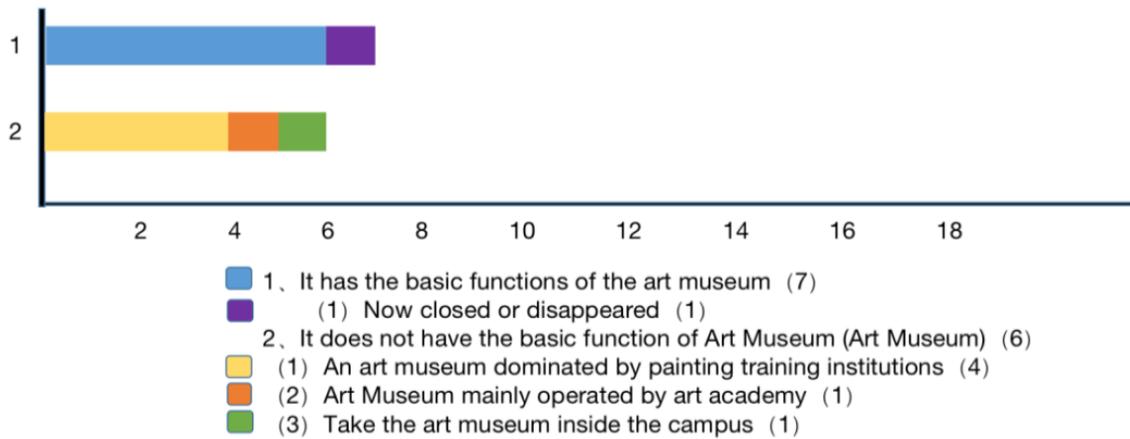
บทนำ

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเหมยโจวเป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะท้องถิ่นที่เก่าแก่ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1924 และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความรู้ด้านศิลปะ และนับตั้งแต่การพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะเหมยโจว มีสถาบันหลายแห่งที่ได้ตั้งชื่อตามหอศิลป์และพิพิธภัณฑ์ศิลปะ โดยมีการใช้ชื่อภาษาจีนที่มีความหมายแตกต่างกัน ซึ่งในบทความนี้ เราได้จำแนกออกเป็นหอศิลป์ A และหอศิลป์ B

รูปที่ 1 แผนที่เมืองเหมยโจว

จากสถิติ ณ เดือนสิงหาคม 2021 พบว่า ในเมืองเหมยโจวมีหอศิลป์ A 11 แห่ง พิพิธภัณฑสถานศิลปะ 2 แห่ง และหอศิลป์ B 9 แห่ง โดยเกือบครึ่งหนึ่งของสถาบันศิลปะ 22 แห่ง เป็นสถาบันฝึกอบรมที่ทำกำไร (ตารางที่ 1) อย่างไรก็ตาม สถานการณ์นี้ไม่ใช่สถานการณ์ที่ดีสำหรับเมืองด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเหมยโจว เนื่องจากพื้นที่ด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจไม่มีเงินเพียงพอที่จะจ่ายเงินเดือนให้กับครูคุณภาพสูง ดังนั้นจึงไม่สามารถให้ความรู้ได้ในระดับที่เหมาะสม ดังนั้นปริมาณและคุณภาพของพิพิธภัณฑสถานศิลปะเหมยโจวจึงต่ำกว่าปกติ และหากดำเนินการ และจัดการในลักษณะเช่นนี้เป็นเวลานาน พิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจวก็จะสูญเสียคุณค่าทางสุนทรียภาพไป พิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจวนั้นได้รับการพัฒนาขึ้นในปี 1997 (1924 - 2021) และยังมีกลไกการบริหารจัดการ พื้นฐานที่ไม่เหมาะสม โดยอยู่ในกระบวนการปรับปรุงอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันอย่างมาก ตัวอย่างเช่น แม้ว่าพิพิธภัณฑสถานศิลปะเจี้ยนเหมยจะใช้กลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานขั้นพื้นฐาน แต่ก็มักเป็นการบริหารจัดการอย่างไม่เป็นทางการ โดยไม่เพียงแต่มีการจัดนิทรรศการ แต่ยังมีจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ในห้องนิทรรศการด้วย พิพิธภัณฑสถานศิลปะตงซางกู๋ในเหมยโจว เป็นพิพิธภัณฑสถานระดับมืออาชีพ และหลังจากก่อตั้งได้ไม่นาน พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ก็ได้กลายเป็นศูนย์การค้าที่ดำเนินกิจการโดยเมืองหลวง พิพิธภัณฑสถานศิลปะเซรามิกเหมยโจวฮากกา มีการบริหารจัดการที่ค่อนข้างเป็นทางการ แต่ไม่เข้มงวดนัก แม้ว่าจะมีการจัดนิทรรศการ แต่ก็ให้ความรู้สึกสนุกสนานอย่างมาก และจากการศึกษาและสัมภาษณ์ภาคสนาม พบว่า เหมยโจวยังไม่มีพิพิธภัณฑสถานสาธารณะ ดังนั้นจึงไม่มีตัวอย่างสำหรับพิพิธภัณฑสถานเอกชน ประการที่สอง พิพิธภัณฑสถานเอกชนเหล่านี้ยังได้รับอิทธิพลจากลักษณะทางวัฒนธรรมของภูมิภาค และหากไม่ได้รับคำแนะนำ จากบุคลากรมืออาชีพ พิพิธภัณฑสถานเหล่านี้ก็แทบจะไม่สามารถผสมผสานกับกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานขั้นสูง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพิพิธภัณฑสถานศิลปะในภูมิภาคเหมยโจวได้อย่างเหมาะสม ในลักษณะบูรณาการ ดังนั้น การผสมผสานลักษณะทางวัฒนธรรมของชาวฮากกาเข้ากับกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานขั้นสูงเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรศึกษาเพิ่มเติม

ตารางที่ 1 สถิติของสถานที่จัดงานที่มีฟังก์ชันการทำงานพื้นฐานเหมือนกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ในหนองบัว (รวม 13 แห่ง)
 ที่มา: จัดทำโดยผู้วิจัย (2023)

บทความนี้ได้สรุปปัญหาของกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในหนองบัว โดยการวิจัยและการวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในหนองบัว พร้อมทั้งระบุข้อดีและข้อเสีย ภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เสนอกลยุทธ์การบูรณาการที่สมเหตุสมผล เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการสำรวจพื้นที่สำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยในภูมิภาค ในบริบทของการเรียนรู้การก่อสร้างเมือง เพื่อวางรากฐานทางทฤษฎีสำหรับการกำหนดแนวปฏิบัติร่วมสมัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาและวิเคราะห์กลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะหนองบัวเพื่อการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

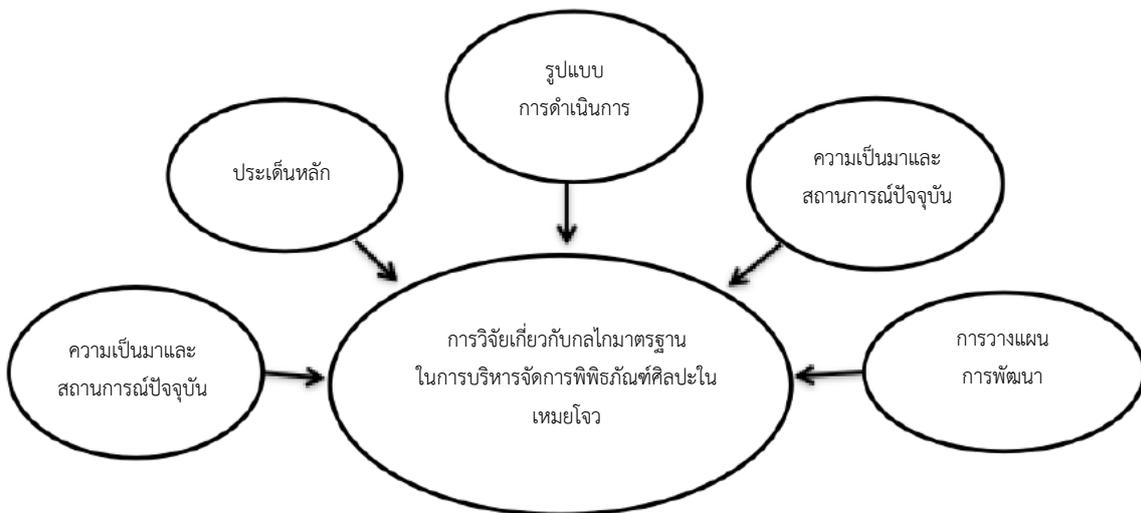
วัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในหนองบัว เพื่อการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 3 กระบวนการ คือ การเตรียมข้อเสนอการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย และรายงานการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วยสามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1: กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เนื่องจากหัวข้อของบทความนี้คือ “การวิจัยและการวิเคราะห์กลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภูมิภาคเหนือ: ที่มาและความสำคัญของการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้” ดังนั้น ความคาดหวังของผู้คนที่ติดต่อกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหนือจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ใช้ในการสำรวจ

ขั้นตอนที่ 2: สำรวจองค์ประกอบของความต้องการของประชาชนที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหนือ จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ทำให้เรามีคำตอบที่ค่อนข้างน่าเชื่อถือ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวิจัยและการวิเคราะห์ผลในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3: พัฒนาการวิจัยและวิเคราะห์ประเด็นสำคัญและประเด็นยาก ๆ ในกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหนือ จากข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 และ 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

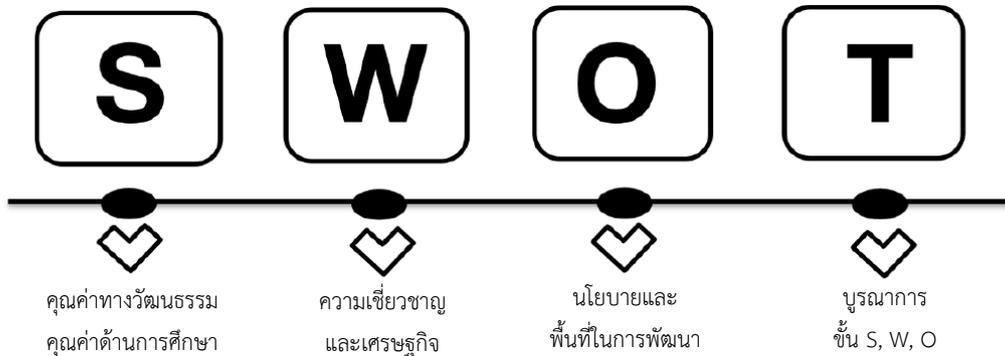
แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย
ที่มา: จัดทำโดยนักวิจัย

ผลการวิจัย

บทความนี้ได้สำรวจสถานะปัจจุบันของการพัฒนาและกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว โดยจากการศึกษามาตรฐานและกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว เราพบว่ามี 3 ประเด็นสำคัญ ที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ดังนี้ (1) หลังจากการพัฒนาภาคเกษตรกรรม พิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว กำลังเผชิญกับความท้าทายและโอกาสมากมาย ในสภาพแวดล้อมภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้จัดการมืออาชีพของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในการสร้างมาตรฐาน และกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างอิทธิพลระดับโลกของพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ในเหมยโจว (2) รัฐบาลเหมยโจวยังไม่ได้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะสาธารณะ และยังไม่มีการวางแผนและแผนผังของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชนในเหมยโจวอย่างชัดเจน และโดยส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนระยะยาววิธีการจัดนิทรรศการ ที่ใช้ไม่สมเหตุผล และการบำรุงรักษาและการป้องกันคอลเลกชันยังไม่เป็นมืออาชีพ (3) ในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการจัดนิทรรศการและกิจกรรมการศึกษาในระดับมืออาชีพ ถือเป็นข้อบกพร่องที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว ซึ่งแต่เดิมนั้นความสามารถเหล่านี้เป็นความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นที่สุดในพิพิธภัณฑ์ร่วมสมัย

สรุปผล

ในการสร้างกลไกมาตรฐานในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว การวิเคราะห์ด้วยวิธี SWOT จะสามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงข้อดี ข้อเสีย โอกาส และความท้าทายของการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภูมิภาคเหมยโจว ซึ่งจากผลที่ได้ เราพบว่า เหมยโจวมีข้อได้เปรียบอย่างมากในฐานะบ้านเกิดของผู้ก่อตั้งศิลปะจีนสมัยใหม่หลายคน และจิตวิญญาณของศิลปินผู้สร้างสรรค์ศิลปะสมัยใหม่เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การจดจำและเผยแพร่ไปทั่วโลก ผลงานศิลปะเหล่านี้เป็นผลมาจากมรดกทางวัฒนธรรมที่มีมายาวนานของเหมยโจว และความเชื่อมโยงระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมนี้กับจิตวิญญาณของชาวฮากกาเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่การสำรวจ และมีคุณค่าทางการศึกษาอย่างมาก เช่นเดียวกับโอกาสที่มักมาพร้อมกับความท้าทาย เมื่อมีจุดแข็งก็ย่อมมีจุดอ่อนเสมอ แม้ว่าสภาพแวดล้อมทางภูมิภาคของเหมยโจวจะมีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นไม่เหมือนใคร แต่ก็ส่งผลเสียต่อการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจวเช่นกัน บทความนี้ได้เสนอข้อเสนอแนะในการสร้างสมดุลระหว่างเวลาและพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาการหยุดชะงักในการใช้ประโยชน์พื้นที่ โดยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ได้มีการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะอย่างต่อเนื่อง แต่การพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจวยังอยู่ในระดับต่ำและมีพื้นที่การพัฒนาในวงกว้าง ดังนั้น นักวิจัยจึงควรใช้ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT อย่างเต็มที่ เพื่อดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ เพื่อให้มั่นใจว่ากลไกการบริหารจัดการจะสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และส่งเสริมการพัฒนาในลักษณะที่เหมาะสมกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภูมิภาคเหมยโจว

รูปที่ 8 การวิเคราะห์ SWOT

ที่มา: จัดทำโดยนักวิจัย

การสำรวจสถานะปัจจุบันของการพัฒนาและกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเชียงใหม่ โดยจากการศึกษามาตรฐานและกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเชียงใหม่ เราพบว่า มี 3 ประเด็นสำคัญ ที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ดังนี้

(1) หลังจากการพัฒนาภาคีเครือข่าย พิพิธภัณฑ์ศิลปะเชียงใหม่กำลังเผชิญกับความท้าทายและโอกาสมากมาย ในสภาพแวดล้อมภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้จัดการมืออาชีพของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในการสร้างมาตรฐาน และกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเชียงใหม่ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างอิทธิพลระดับโลกของพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ในเชียงใหม่

(2) รัฐบาลเชียงใหม่ยังไม่ได้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะสาธารณะ และยังไม่มีการวางแผนและแผนผังของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชนในเชียงใหม่อย่างชัดเจน และโดยส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนระยะยาว วิธีการจัดนิทรรศการที่ใช้ไม่สมเหตุสมผล และการบำรุงรักษาและการป้องกันคอลเลกชันยังไม่เป็นมืออาชีพ

(3) ในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการจัดนิทรรศการและกิจกรรมการศึกษาระดับมืออาชีพ ถือเป็นข้อบกพร่องที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเชียงใหม่ ซึ่งแต่เดิมนั้นความสามารถเหล่านี้เป็นความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นที่สุดในพิพิธภัณฑ์ร่วมสมัย

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาและวิเคราะห์มิติและเส้นทางของกลไกการบริหารจัดการชั้นสูงของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจวผ่านการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสำรวจความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑสถาน นอกจากนี้ เรายังได้จำแนกกระบวนการออกแบบและวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนวงจรชีวิตของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจว และพบว่ามีความโน้มเอียงที่จะมีการนำกลไกการบริหารจัดการชั้นสูงไปใช้ในพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจวกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะมีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดนิทรรศการและกิจกรรมการให้ความรู้ของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจว ปรับปรุงประสบการณ์ของผู้เยี่ยมชม คุณค่าของแบรนด์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมในภูมิภาคในกระบวนการประสานกันทางอารมณ์ (emotional resonance) และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในขณะเดียวกัน เราได้ใช้ทฤษฎีพิพิธภัณฑสถานเป็นแนวทางในการออกแบบกลไกการบริหารจัดการของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจว และได้นำเสนอกลไกการบริหารจัดการชั้นสูงของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจว ซึ่งทำให้สามารถออกแบบพิพิธภัณฑสถานได้อย่างครอบคลุมและโดดเด่นมากขึ้น เพิ่มความลึกและระดับของกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานที่เคยมีมาเพื่อ และถ่ายทอดแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและคุณค่าของกลไกการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานศิลปะในภูมิภาคเหมยโจว

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยและการวิเคราะห์สถานะปัจจุบันของการพัฒนาและกลไกการบริหารจัดการภายในของพิพิธภัณฑสถานศิลปะ ในเหมยโจว นักวิจัยสามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยข้อเสนอแนะสำหรับประเด็นปัญหาที่พบ มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ 1: จากสถานการณ์ในเหมยโจว เพื่อแก้ปัญหาการขาดผู้จัดการมืออาชีพ ขั้นตอนแรกคือการจัดหาผู้จัดการมืออาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน โดยพิพิธภัณฑสถานควรจัดให้มีแพลตฟอร์มคุณภาพสูง ที่สามารถสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุปสงค์

ข้อเสนอแนะ 2: เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น การวางแผนสถานที่และการดำเนินงานของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในเหมยโจว ควรมีการขยายการใช้งานพิพิธภัณฑสถานเหล่านี้ โดยแนะนำให้ใช้แบบจำลอง “ปริภูมิ-เวลา” เพื่อปรับปรุงการวางแผนเวลาให้เป็นไปตามเป้าหมาย และดำเนินการตามแผนให้เสร็จสิ้นเป็นขั้นตอน และปรับปรุงคุณภาพการบริหารจัดการและความมั่นใจของทีมงาน

ข้อเสนอแนะ 3: หลังจากทำตามข้อเสนอแนะ 2 ข้อแรกแล้ว ระบบนิเวศภายในของพิพิธภัณฑสถานศิลปะในพื้นที่เหมยโจวก็น่าจะมีเสถียรภาพมากพอสมควร ในขั้นนี้ เราจำเป็นต้องปรับปรุงความสามารถในการจัดนิทรรศการและกิจกรรมการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากข้อเสนอแนะสองข้อแรก เนื่องจากการปรับปรุงความสามารถเหล่านี้เป็นศูนย์รวมทางจิตวิญญาณและปริภูมิของแก่นแท้ของวัฒนธรรมภูมิภาคเหมยโจว เป็น

หัวใจสำคัญของกลไกการบริหารจัดการขั้นสูงและการกำหนดมาตรฐานของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว จึงถือเป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการแข่งขันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภูมิภาคเหมยโจว ซึ่งการพัฒนาทางพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจวได้อย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ เหมาะสม และยั่งยืนนั้นต้องอาศัยการบูรณาการวัฒนธรรมของภูมิภาคเข้ากับนันทนาการและกิจกรรมการศึกษาอย่างแท้จริง

จากการวิจัยกลไกมาตรฐานสำหรับการบริหารจัดการขั้นสูงที่น่าเสนอ ผลที่ได้พิสูจน์ได้ว่าการพัฒนา กลไกการบริหารจัดการที่สมเหตุสมผลและเป็นมาตรฐาน เป็นกุญแจสำคัญสำหรับการปรับปรุงการดำเนินการ และ บทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในเหมยโจว รวมถึงปรับปรุงคุณภาพในการให้ความรู้ นอกจากนี้ นักวิจัยยังได้ติดต่อประสานกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะท้องถิ่นในเหมยโจวเพื่อพยายามนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการต่อไป

Reference

- Bhatnagar, Anupama. (1999). *Museum, Museology and New Museology*. India, 79-87
- Compilation group of educational chronicles of Meixian County, Guangdong Province. (1990). *Meixian education annals*. Meizhou.
- Cao Yiqiang. (2020). CHINA ACADEMY OF ART PRESS. Hangzhou. Davison Chiwara. *Fostering Human Rights and Empowering Communities through Art and Education: The Case of the National Gallery of Zimbabwe*. *Museum International*. Nanjing. 129-157
- Cai qin. (2021). *Revisit Reconstruction and Reinterpretation: How Permanent Exhibition in Regional Museum Tell Local History*. *Museum Management*. Beijing. 5-12.
- Hao Keming. (2017). *Learning Cities: The Main Front for Driving China's Construction of a Learning Society*. *Research on Lifelong Education*, 73-79
- Luo Xianglin. (1950). *Introduction to Hakka Studies*, Guangdong.
- Lu Xin. (2008). *Introduction to Chinese Art Museum*. Shanghai.
- Liu Chaoying. (2021). *ANNUAL REPORT ON THE DEVELOPMENT OF BEIJING MUSEUMS (2019~2020)*. Beijing.
- Mamadou KANE. (1982). Cultural identity: a historical perspective. *Online*. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000053835?7=null&queryId=6de44ca1-0ff3-46ad-a9d1-68c7a0cbbf5b> .Mexico.
- Marta Coelho Valente. (2018). *The Museum and the Landscape: The Educational Proposals of the Douro Museum*. *Museum International*. Nanjing. 136-142
- Peter Vergo. (1989). *The New Museology*. London UK.
- Qian Yihui, Yuan Guangkuo, Zhao Gushan and Wu Shizhou. (2021). *REPORT ON THE MUSEUM DEVELOPMENT IN CHINA*. Beijing.

- UNESCO. (1982). "Mexico City Declaration on Cultural Policies. *Online*. "https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000054668?2=null&queryId=45bb8f6f-94ba-4ba3-9ff6-a89d5252439b,World Conference on Cultural Policies.
- Wang Chunfa. (2018). *Report of Chinese Museum Developmen Research*(2018). Beijing.
- Zhong Guanlu. (1964). *Memories of several waves in Meixian middle school*, Guangdong literature and history materials. 17,140.